

ума и напълно се излъкувалъ отъ неврастенията. Нѣкой казва: имамъ неврастения. — Яжъ грахъ! Другъ казва: страдамъ отъ ипохондрія. — Яжъ жито! Казватъ за нѣкого: този човѣкъ е много сприхавъ. — Дайте му да яде царевица! Еди-ксий си не обича да устоява на своитѣ задължения. — Дайте му да яде рѣжъ! Въ рѣжъта има нѣщо идеално, тя расте на високо. Тя като влѣзе у човѣка, създава високъ идеалъ. Дребнитѣ растения създаватъ хора съ дребни идеали, а едриѣ растения създаватъ хора съ високъ идеалъ. Селянитѣ въ софийско трѣбва да се хранятъ само съ рѣжъ, за да станатъ по-големии идеалисти. Всичко това, обаче, се отнася само до външната страна на въпроса. При това, човѣкъ трѣбва да урегулира и чувствата си въ живота. Настроенията у човѣка не прѣдставляватъ нѣщо възвишено. Животътъ на настроенията се занимава съ една неорганизиранъ материя, а чувствата прѣдставляватъ организиранъ животъ. Въ чувствата има отношение между живитѣ клѣтки. Най-послѣ иде третата фаза на живота, душевниятъ, разумниятъ животъ, въ който взима участие съзнанието на човѣка. Следователно, ти най-първо ще минешъ прѣзь настроенията. Тѣ сж вътрѣшниятъ показателъ на твоя животъ. Послѣ ще минешъ прѣзь чувствата. Тѣ показватъ количеството на влагата, която трѣбва да се даде на живота и най-послѣ ще дойде свѣтлината, която трѣбва да въздѣйствува върху всичко благородно и възвишено у насъ. И тъй, ако вие едноврѣменно сте радостни и весели, вие сте въ живота на настроенията. Ако нѣщо ви засегне дълбоко и се обидите, не можете да простите, вие имате влага